

«Όταν όλα είχαν τελειώσει...» (Θαύμα Αγίων Λουκά του Ιατρού και των Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού)

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

« Ονομάζομαι Ε.Χ., 37 ετών, από την Μόρφου και τώρα κάτοικος Λεμεσού. Η εργασία μου είναι αεροσυνοδός και καθηγήτρια Ιταλικών. Την Κυριακή πρωί 28 Ιουνίου 2008 ξύπνησα νωρίς κι ένιωθα λίγη αδυναμία. Είχα λίγο πυρετό και αποφάσισα να πάω στην Πολυκλινική για να μου κάνουν ένεση να μου περάσει γρήγορα, γιατί είχα προγραμματίσει ταξίδι στην Αγία Μαρίνα της Άνδρου με τη μητέρα μου.

Την Δευτέρα 29 Ιουνίου δεν ένιωθα καλύτερα και αποφάσισα να ξαναεπισκεφθώ την Πολυκλινική, επειδή ο χρόνος για το ταξίδι πίεζε και δεν θα προλάβαινα. Στην Πολυκλινική ο γιατρός που με εξέτασε ήταν ο γιατρός της μητέρας μου. Μου έκανε κάποιες εξετάσεις, αλλά δεν έβρισκε τίποτα, παρά μόνον λίγο πυρετό και κομμάρες που εγώ αισθανόμουν. Έτσι για προληπτικούς λόγους αποφάσισε να με κρατήσει στην Πολυκλινική, παρά την άρνησή μου. Του είπα μάλιστα:

—Δεν γίνεται να πάω στο προγραμματισμένο ταξίδι και μετά να μείνω στο

νοσοκομείο;

Η απάντησή του ήταν αρνητική, παρόλο που δεν φαινόταν να έχω κάτι σπουδαίο, εκτός από κάποια δέκατα και αδυναμία. Την επόμενη μέρα, Τρίτη 30 Ιουνίου, με επισκέφθηκε η μητέρα της νύφης μου και μου έδωσε μια χάρτινη εικονίτσα του αγίου Λουκά. Δεν γνώρισα ποιος ήταν αυτός ο άγιος, και την έβαλα κάτω από το μαξιλάρι μου.

Την Τετάρτη, 1 Ιουλίου, η κατάστασή μου επιδεινώθηκε. Μου έκαναν αξονική, η οποία έδειξε μόλυνση στην κοιλιακή χώρα. Την ώρα της εξέτασης έβλεπα πεντακάθαρα να με παρακολουθούν τέσσερα μάτια.

Προσπάθησα να δώ καλύτερα, να διακρίνω κάποιο πρόσωπο, αλλά δεν μπορούσα. Μετά από την εξέταση με μετέφεραν στην μονάδα εντατικής θεραπείας και τσακώθηκα μάλιστα, γιατί έχασα την εικονίτσα του αγίου Λουκά. Η νύφη μου μου έδωσε άλλη, αλλά βρέθηκε και η προηγούμενη πίσω στην πλάτη μου. Έτσι κρατούσα και τις δύο σφικτά στα χέρια μου.

Ξημέρωσε η Πέμπτη 2 Ιουλίου 2008 και η μόλυνση προχωρούσε στους πνεύμονες. Έτσι το Σάββατο, μη μπορώντας οι γιατροί να ανακαλύψουν από τι προήλθε η μόλυνση, αλλά ούτε και να την αντιμετωπίσουν παρά τις δυνατές αντιβιώσεις -με είχαν κατατρυπημένη- αποφάσισαν να με χειρουργήσουν.

Η σηψαιμία προχωρούσε ραγδαία και έλεγαν ότι μέχρι το βράδυ θα κατέληγα. Εγώ ακόμη, παρά την ταλαιπωρία μου, ένιωθα ότι θα γίνω καλά, με τις εικονίτσες στο χέρι μπήκα στο χειρουργείο και τις έδωσα στον αναισθησιολόγο να τις προσέχει την ώρα της εγχείρησης. Μου αφαίρεσαν τη χολή, η οποία δεν είχε τελικά τίποτα κι έπεσα σε κώμα, για τρεις μέρες. Η κατάσταση μου ήταν πολύ σοβαρή και όλοι περίμεναν το μοιραίο. Οι γιατροί δεν έδιναν ελπίδες στους δικούς μου γιατί η σηψαιμία ήταν ραγδαία και δεν είχαν μείνει πνεύμονες πλέον να αναπνέω, και όμως το θαύμα έγινε, όταν όλα έδειχναν να έχουν τελειώσει.

Την τρίτη μέρα ήλθε ο πατήρ Π., έχοντας μαζί του ένα μικρό τμήμα της καρδιάς του αγίου Λουκά. Με σταύρωσε με την καρδούλα του Αγίου και εγώ, όπως μου είπαν, εκείνη την ώρα ανοιγόκλεισα τα μάτια. Από τη στιγμή εκείνη ο οργανισμός μου άρχισε να αντιδρά και η σηψαιμία απ' το πουθενά να υποχωρεί. Τελικά θεραπεύτηκα τελείως. Για τους γιατρούς ήταν ανεξήγητο. Όσοι είναι πιστοί παραδέχθηκαν ότι πρόκειται για θαύμα. Οι υπόλοιποι προσπάθησαν να δώσουν επιστημονική εξήγηση, αλλά δεν μπόρεσαν να δώσουν πειστική απάντηση.

Όσο έμεινα στο νοσοκομείο, μου έφεραν και διάβασα το βιβλίο με τη ζωή του αγίου Λουκά του ιατρού (και ιατρός μου σ' αυτή την περίπτωση), κι ένιωθα ότι είχε βοηθούς του τους αγίους Αναργύρους Κοσμά και Δαμιανό. Τότε ένιωσα και κατάλαβα πιά, γιατί με παρακολουθούσαν την 1η Ιουλίου στην αξονική. Ήταν η μέρα της γιορτής τους και ήταν το δεξί χέρι του αγίου Λουκά στο χειρουργείο. Η θεία της νύφης μου βρισκόταν εκείνη τη μέρα στη Βέροια στη μονή Δοβράς. Έκαναν Παράκληση και ο γέροντας της είπε ότι ο άγιος Λουκάς μαζί με τους αγίους Αναργύρους Κοσμά και Δαμιανό θα είναι μαζί μου».

Ε.Χ., Λεμεσός-Κύπρος

Πηγή: Αρχιμ. Νεκταρίου Αντωνόπουλου, Καθηγουμένου Ι. Μονής Σαγματά, «Ταχύς εις βοήθειαν...», Τα θαύματα του Αγίου Λουκά σήμερα, εκδόσεις Ακρίτας.